

नेयम्-¹विनीयः-[कल्कः] विनेयः, ²आनाय्यः [दक्षिणाग्निः] आनेयः[घटः],
³प्रणाय्यः^A [चोरः, विरक्तश्च], प्रणेयः, ⁴सान्नाय्यम् [हविः],
 नाय्यम्, निनीष्यम्, नेनीय्यम्; — — —
 ईषन्नयः-⁵दुर्नयः-सुनयः; — — —
 नीयमानः, नाय्यमानः, निनीष्यमाणः, नेनीय्यमानः;
⁶नायः, निर्णयः-दुर्नयः-प्रणयः-सुनयः-अनुनयः-विनयः-उपनयः, ⁷नयः, उन्नयः,
⁸अवनायः-उन्नायः, ⁹परिणायः-परिणयः, ¹⁰आनायः [जालम्], नायः,
 निनीषः, नेनीयः;
 नेतुम्, नाययितुम्, निनीषितुम्, नेनीयितुम्;
 नीतिः, नायना, निनीषा, नेनीया;

1. 'विपूयविनीयजिला मुञ्जकल्कहलिषु' (3-1-117) इति सूत्रेण विपूर्वकादस्मात् क्यपि रूपं निपातितम्। विनीयः=कल्कः। 'विष्टौषधे पक्वान्तैलादीना-सृजिषे, पाके च वर्तते।' इति माधवधातुवृत्तिः।
 2. 'आनाय्योऽनित्ये' (3-1-127) इत्यनेन आङ्पूर्वाद्दस्मात्पठ्यति, आयादेशो निपात्यते। आनीयते इत्यानाय्यः=दक्षिणाग्निविशेषः। 'स हि गार्हपत्यादा-नीयते, अनित्यश्च सततमप्रज्वलनात्। 'आनाय्यः=गोधुक्।' इति क्षीरस्वामी। आनेयोऽन्यः घटादिः।' इति सिद्धान्तकौमुदी।
 3. 'प्रणाय्योऽसम्मत्तौ' (3-1-128) इति प्रपूर्वकादस्मात् प्यदायादेशौ निपात्येते असम्मतावर्थे। सम्मतिः=प्रीतिविषयीभवनम्, भोगेष्वदादरश्च। तद्धिञोऽर्थो-ऽसम्मतिः। चोरः प्रणाय्यः=प्रीत्यनर्हः। शिष्यः प्रणाय्यः=विरक्तः।
 4. 'पाय्यसान्नाय्य' (3-1-129) इत्यादिना प्यदायादेशयो रूपमेवम्। सान्ना-य्यम् = दधिपयसी।
 5. माधवधातुवृत्तौ तु 'दुर्णयः' इति गत्वविशिष्टतया रूपमुपलभ्यते। 'दुरः षत्वणत्वयोः—' (वा. 1-4-60) इति वचनात् गत्वाभावविशिष्ट एव शब्दः साधुरिति प्रतिभाति।
 6. 'श्रिणीशुवोऽनुपसर्गे' (3-3-24) इति भावेऽजपवादो घञ्। उपसृष्टत्तु 'एरच्' (3-3-56) इत्यजेव—निर्णयः इत्यादि।
 7. भावे नय इति तु बाहुलकात् ज्ञेयः। एवम् उन्नय इत्यपि।
 8. 'अवोदोर्नियः' (3-3-26) इति अव-उत्पूर्वकादस्मात् घञि साधुः।
 9. 'परिन्योर्नोणोर्भूताभ्रेषयोः' (3-3-37) इति परौ उपसर्गे घञ् द्यूतेऽभिधेये। परिणा-येन शारान् हन्ति। परिणायः=समन्तात् द्यूतसाधनानाम् अक्षाणां नयनम्।
 10. 'जालमानायः' (3-3-124) इति जालेऽभिधेये आङ्पूर्वकादस्माद् घञ् संज्ञायाम्। 'पुंसि संज्ञायां घः—' (3-3-118) इत्यस्यापवादः।
- A. 'न प्रणाय्यो जनः कश्चिन्निरुद्धं तेऽधितिष्ठति।' भ. का. 6.67.